

Tidligere lov.

tidspunktet ikke opfyldte nyhedskravet, jfr. §§ 1 og 2.

Stk. 2. Spørgsmålet om, hvem der har retten til en anmeldt plantenyhed, kan såvel før som efter den endelige optagelse i plantenyhedsregistret indbringes for domstolene af den, der anser sig for at være bedre berettiget til plantenyheden, og såfremt det ved dom fastslås, at sagsøgeren har bedre adkomst til plantenyheden end anmelderen, henholdsvis den i registret indførte, skal nævnet overføre beskyttelsen til den bedre berettigede.

Stk. 3. De i stk. 1 og 2 nævnte sager anlægges mod forædleren (d. v. s. indehaveren af den beskyttede forædlerret) eller dennes fuldmægtig, jfr. § 6, stk. 1.

17.

§ 19. Såfremt der ikke kan opnås enighed om forædlerafgiftens størrelse og de øvrige vilkår, jfr. § 14, kan hver af parterne eller organisationer af interesserede avlere eller forædlere forelægge spørgsmålet for et af landbrugsministeren nedsat særligt nævn. Nævnet har den endelige administrative afgørelse. Ministeren fastsætter de nærmere regler for nævnets virksomhed.

*Lovforslaget.***17. § 19** affattes således:

§ 19. Til afgørelse af de i § 15 a, stk. 2, og § 15 c, stk. 2, omhandlede spørgsmål nedsætter landbrugsministeren et nævn, vilkårsnævnet for plantenyheder.

Stk. 2. Nævnet består af en af landbrugsministeren udpeget formand, der skal opfylde de almindelige betingelser for at blive udnævnt til landsdommer, samt 3 andre af ministeren udpegede personer, hvoraf 1 skal være forædlingskyndig. Derudover udnævner ministeren efter indstilling fra vedkommende organisationer 1 repræsentant for landbruget, 1 repræsentant for gartneriet (herunder planteskolevirksomhed og frugtavl), 1 repræsentant for stammeejerne af korn, frø og kartofler og 1 repræsentant for nyhedsejerne af andre vegetativt formerede planter end kartofler.

Stk. 3. Nævnet skal i sin virksomhed tilstræbe, at plantenyheder gøres tilgængelige for almenheden i rimeligt omfang og til rimelige priser, og at forædleren får et rimeligt vederlag.

Stk. 4. Nævnet har den endelige administrative afgørelse. Efter begæring kan nævnet ændre en af dette truffet afgørelse, når ændrede forhold måtte tilsige dette.

Stk. 5. Ministeren fastsætter de nærmere regler for nævnets virksomhed og kan herunder fastsætte bestemmelser om sagsomkostninger og sikkerhedsstillelse.